

Hodim po strehi

Šifra: Nova pomlad

Zgodnje popoldne je,
a že me nosi luna.
Hodim po strehi v želji,
da bi ujela pomlad.
V želji, da bi razpletla
prepletene speve ptic.
Moja stopala od poletja
niso videla dnevene svetlobe,
slepeča belina kože me zdrami.
Zavem se krhkosti svojega telesa
in nenadoma se zbojim pomladnega upanja,
zbojim se ga,
tam zgoraj na strehi,
ovita v plašč stkan iz ptičjega petja,
nepremična,
bosih, negotovih nog.